

Дамян Дамянов

Много жени...

Много жени съм обичал, признавам.
Мен – не чак толкоз... Живот, грехове...
Любих, разлюбвах... Останаха две...
Едната угасва, старей, догорява...
Другата грее... Ах, мама, жена ми...
Едната – отворила моите очи,
другата (жено, недей, не плачи!)
дано ги затвори (прости, че те мамих!)
Много жени съм залюбвал, разлюбвал...
Две ми остават... Умрат ли и те,
третата иде... Ах, мойто дете,
помни от баща си: животът е хубав.
Пази си го дъще! Бил лош, бил измамен –
един си е той. И красив, и голям.
Него в наследство аз ще ти дам...

...Малка е още – не знай дъщеря ми...

КРАЙ

© 2001 Дамян Дамянов

Източник: Словото
Набиране: Таня Николова

Публикация

Дамян Дамянов, Надежда Захариева. Ти и Аз. Издателско ателие А6, С. 2001. ISBN
953-737-241-6

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/8634>]